

GRUPY DZIELENIA - CELE I UWAGI OGÓLNE

1. Grupa dzielenia daje możliwość wzrostu w Duchu Świętym.

Bez pewnej formy życia w chrześcijańskiej wspólnotcie nie jest możliwy pełny rozwój i wzrost w Duchu Świętym. Taką funkcję mogą spełniać różne formy wspólnoty, między innymi grupy dzielenia.

2. Dzięki grupie dzielenia lepiej poznają samego siebie.

Nikt nie zna całkowicie samego siebie i z wielu rzeczy nie zdaje sobie sprawy, wielu rzeczy nie rozumie. Uczestnictwo w grupie jest bodźcem do poznania samego siebie. Często to, co odczuwam na zasadzie intuicji, nie potrafię zwerbalizować. Jednak gdy chcę, przekazać coś komuś innemu to muszę to w sobie nazwać. Bez tego bodźca zewnętrznego, którym jest grupa dzielenia nigdy bym tego nie odkrył we mnie i nie nazwał.

3. Dzielenie się w grupie jest szkołą miłości i szkołą postaw.

Dzieląc się daję siebie innym i uczę się słuchać innych i przyjmować ich takimi jacy są. Słuchając innych osób i wypowiadając się kształtuję swoją postawę. Słuchając innych uczysz się też przeżywania i radzenia sobie z problemami. Ułatwia to wypracowanie własnej postawy wobec Pana Boga, siebie, ludzi, świata itp.

4. Grupa dzielenia daje poczucie autentyczności, własnej autonomii, tożsamości i bezpieczeństwa.

Możliwość samodzielnego wypowiadania się rodzi poczucie autentyczności, ta zaś zapewnia poczucie własnej autonomii i tożsamości (co jest bardzo potrzebne człowiekowi do rozwoju) i rodzi poczucie bezpieczeństwa.

5. Udział w grupie dzielenia rozwija nas w prawdzie.

Nikt z nas nie ma monopolu na prawdę. Prawda jest obiektywną rzeczywistością i każdy z nas dostrzega tylko jej cząstkę. Słuchając dzielenia się innych lepiej poznajemy obiektywną prawdę i dzięki niej się rozwijamy.

6. Grupa dzielenia prowadzi do budowania Kościoła - Ciała Chrystusa.

Kościół objawia się we wspólnotach i tam można go doświadczać. Chodzi o stworzenie małej grupy osób wzajemnie się wspierających, rozumiejących. Członkowie tych grup uczą się skupiać uwagę na problemach drugiego człowieka i patrzeć na świat oczami brata, siostry.

7. Grupa dzielenia posiada też charakter ewangelizacyjny.

W Ewangelii wyszczególnione są dwa znaki, po których można poznać wspólnotę: - jedność tych, którzy poszli za Chrystusem; - miłość każdego z tych ludzi posunięta aż do Krzyża. Tych dwóch znaków bardzo światu potrzeba. W dzisiejszym świecie bardzo trudno jest dotrzeć z Ewangelią do ludzi. Potrzeba **znaku**, który stanie się czymś wstrząsającym. **My mamy stać się takim znakiem w świecie, czymś poruszającym, inspirującym.**

8. Liczebność grupy.

Grupa nie może przekraczać 15 osób. Powyżej tej liczby traci się możliwość kontaktu ze wszystkimi naraz. Kontakt ten przestaje być kontaktem interpersonalnym (osobowym). Optymalna liczba osób to **6-7 osób**.

9. Usadzenie uczestników.

Ważne jest, aby każdy z uczestników miał kontakt wzrokowy z każdą osobą będącą na spotkaniu. Stół (najlepiej okrągły lub owalny), nakryty schludnym obrusem jest dodatkowym elementem jednoczącym.

10. Jedzenie i picie.

Sprawa jedzenia i picia jest również bardzo ważną sprawą i należy ją rozstrzygnąć na początku zawiązywania się grupy, aby uniknąć skrępowania i nieporozumień. Wieloletnie doświadczenia spotykających się grup są bardzo różne i zależą od zamożności członków grupy dzielenia, możliwości lokalowych, czasu spotkania itp. Gospodarz, u którego spotyka się grupa może poczęstować tylko herbatą i paluszkami np. w okresie Wielkiego Postu. Może poczęstować również ciastem i słodyczami. Może także zaserwować gorące danie lub pełną kolację.

Bardzo dobrą praktyką jest przynoszenie przez każdego członka „czegoś” na każde spotkanie. Nie obciąża się wtedy budżetu jednej osoby (rodziny), nie wymaga często wielogodzinnych przygotowań posiłków przez gospodynię (gospodarza). Unika się postawy „postaw się, a zastaw się”, przecież nie mogę wypaść gorzej niż mój poprzednik, chociaż miałbym się zapożyczyć. Taki styl daje poczucie jedności z różnorodności, wielości z małości. Rodzą się często odczucia, że sam Pan Bóg pomnaża nam dobra.

Posiłek można podać np. na początku spotkania (tuż po modlitwie). Rozpręża się wówczas atmosfera. Można porozmawiać na tzw. luźne tematy. Posiłek można też to podać o zakończeniu dzielenia się, aby nie rozpraszać poszczególnych osób lub w trakcie spotkania. O tym powinien decydować animator w porozumieniu z gospodarzami.

11. Czas spotkania.

Zasadniczo czas spotkania nie powinien przekraczać 3 godziny zegarowe, a spotkania nie powinny się odbywać rzadziej niż raz w miesiącu (lepiej co 2-3 tygodnie) dla zachowania relacji interpersonalnych. Dobrze jest obrać jeden dzień tygodnia dogodny dla wszystkich członków.

12. Animator - prowadzący grupę dzielenia.

Prowadzący grupę dzielenia nie powinien być nauczycielem, ale bardziej czuwającym nad przebiegiem spotkania. Ma być osobą rozeznającą Wolę Bożą, a tym, który zasadniczo prowadzi spotkanie jest Duch Święty.

13. Dyskrecja.

Bardzo ważną sprawą w grupie dzielenia się jest pamiętać o **dyskrecji**, tajemnicy tego, o czym mówimy na spotkaniu grupy dzielenia. Nadużycie jej jest dużą krzywdą dla wszystkich.

14. Stałość i systematyczność dzielenia.

W grupie dzielenia chcemy podejmować **pełne i radykalne życie chrześcijańskie**. Po to wchodzimy w grupę dzielenia. Motywacja "bo fajnie" - zaniknie. Trzeba się zdecydować na **podjęcie trudu bycia w grupie dzielenia**.

Formowanie się osobowości jest długim procesem. Nie należy zrażać się niepowodzeniami. Jeśli jedno czy kilka spotkań nie było zbyt ciekawych, wcale nie znaczy to, że były niepotrzebne.

PROPOZYCJA PUNKTÓW DO DZIELENIA SIĘ W GRUPIE

1. Moja modlitwa;

- doświadczenia na modlitwie,
- trudności w czasie osobistej modlitwy,
- czym było dla mnie ostatnie spotkanie modlitewne?
- jakich łask doświadczyłem na Eucharystii i w Sakramencie Pokuty i Pojednania?

(Chodzi o dzielenie się przeżyciami, tym co rozumiem jako spotkanie z Bogiem).

2. Moja rodzina;

- ku czemu Bóg prowadzi mnie w relacjach z najbliższymi?
- jak wygląda moje współtworzenie życia w rodzinie?

3. Praca zawodowa;

- jak przeżywałem pracę w perspektywie podejmowania jej w jedności z Bogiem Stwórcą i Ojcem?

(Praca, która jest współstwarzaniem z Bogiem w dziele stwarzania świata. Każde ludzkie zaangażowanie ma coś ze współtworzenia. Jest to podjęcie Bożego dziedzictwa).

- Jak przez pracę Bóg mnie kształtuje?

Pierwszym dobrem pracy jest rozwój tego, kto tę pracę podejmuje. Praca jako twój dar dla innych.

- motywy zaangażowania, przyczyny frustracji w pracy,
- relacja z innymi osobami związanymi ze mną przez pracę.

4. Moje apostołstwo;

- na czym polegało?
- trudności, niepowodzenia, radości.

Chrześcijanin bez podejmowanego apostołstwa to żaden chrześcijanin. Określ, czym ma być twoje apostołstwo w twojej sytuacji. Czy je podejmujesz, czy nie, dlaczego, jak jest skuteczność twojego apostołstwa?

5. Kiedy w ostatnim tygodniu czułeś się najbliżej Jezusa, kiedy najdalej?

6. Inne ważne wydarzenia.

7. Plany na przyszłość.

W początkowym okresie istnienia grupy powinna być troska o wierność tym punktom. Główny akcent spotkania to dzielenie się życiem. Tylko krótka modlitwa na początku i na końcu spotkania. Po roku czasu można na przykład próbować, aby spotkania grupy dzielenia rozpoczynać półgodziną modlitwą prowadzoną przez poszczególne osoby i to z uprzednim rozeznawaniem Słowa Bożego.

UWAGI ODNOŚNIE DZIELENIA SIĘ

1. **Dzielimy się w pierwszej osobie liczby pojedynczej.** Animator powinien zwracać uwagę, czy nie pojawiają się sformułowania typu: "my", "ludzie", gdy ktoś mówiąc myśli o sobie. Tego nie powinno być, ponieważ chodzi o **osobiste doświadczenie** każdego uczestnika.
2. **Nie rób żadnych komentarzy** do osoby mówiącej (dzielącej się). Czas, gdy ktoś mówi, jest "świętym czasem". Ucz się słuchać drugiego człowieka, przyjmować go, zrozumieć.
3. **Nie zachęcaj do dyskusji** ani jej nie rozpoczynaj.
4. **Nie napominaj siebie i innych**, nie wygłaszaj „kazań”.
5. **Nie śpiesz się.**
6. **Nie oceniaj ani nie pouczaj.** Wypowiedź innej osoby nie jest ani „dobra” ani „zła”, jest po prostu jej przeżyciem.
7. **Nie chwal się i nie pytaj.**
8. **Nie potwierdzaj niczego ani nie udzielaj rad.**
9. **Nie przerywaj milczenia.** Człowiek dzielący się swymi przeżyciami powinien mieć wiele czasu na zastanowienie się.
10. **Nie musisz mówić wszystkiego, ale to co mówisz powinno być prawdziwe i według ciebie ważne.** Pamiętaj, że Bóg mówi przez nas i to On wzbudza w nas myśli.
11. **Pamiętaj, że stopień szczerości w początkowej fazie istnienia grupy jest w pewnym stopniu ograniczony.** Jest to normalne zjawisko rozwoju grupy. Po pewnym czasie osoby coraz więcej się otwierają. Pamiętaj, że tak jak tobie, tak i innym nie jest łatwo powiedzieć wszystko.
12. **Nie zaniebujmy analizy dzielenia, tzn. "dzielenia po dzieleniu"** (nawet kosztem skracania niektórych punktów dzielenia). Po dzieleniu się życiem, następuje krótki czas, kiedy każdy mówi, jak się dziś czuł, dzieli się swoim odbiorem spotkania i innych osób. **To jest bardzo potrzebne!**

Oprac. Adam E. Szczepanowski, m.in. na podst. Ks. Mirosław Nowosielski w *Katechezy po REO - cykl podstawowy*, Magdalenka 1992, oraz na podst. ponad 40 lat doświadczenia w prowadzeniu grup dzielenia w różnych wspólnotach Odnowy w Duchu Świętym.